

Čtení z prvního listu Janova, ze 4. kapitoly, verše 14 až 21:

„A my jsme spatřili a dosvědčujeme, že Otec poslal Syna, aby byl Spasitelem světa. Kdo vyzná, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu.

Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni. Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm. V tom jeho láska k nám dosáhla cíle, že máme plnou jistotu pro den soudu – neboť jaký je on, takoví jsme i my v tomto světě.

Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce. My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.

Řekne-li někdo: „Já miluji Boha,“ a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.“

Dva kruhy

Milí, Jendo a Míšo, pozvali jste si nás na svatbu, protože byste rádi před námi všemi udělali výrazné prohlášení, které má zahájit váš společný život. Sňatek, svatba je dobrým zvykem, kterým vzniká manželství podle zákonů naší země a podle pravidel křesťanské církve. Skutečnost je však prostá. Tady je muž a tady je žena a ti dva budou spolu. A ať je Pán Bůh chrání a dá jim svoje požehnání. Nebudu se tolik věnovat vám dvěma. Měli jsme čas před svatbou a slibuji vám, že se neztratím z dohledu ani po svatbě, pokud byste potřebovali.

Dovolte mi, abych se vaším jménem alespoň chvíli věnoval vašim hostům, které jste si pozvali na toto místo. Pokusím se vysvětlit, co jste chtěli vyjádřit srozumitelnými a prostými slovy na svém svatebním oznámení: Bude svatba...

Vedle toho výkřiku jste si totiž vybrali text z Janova dopisu, který jsme četli na začátku. Ta slova jsou obhajobou lásky před jejími nepřáteli. Obranou proti vnitřnímu nebezpečí, proti tragické záměně významů, proti znehodnocení lásky. Klasik představuje osud lásky, jako spalující žár a kolem lásky bývá v literatuře, hudbě i ve filmech nebezpečně mnoho mrtvých, mnoho bolesti a zklamání. Před sto lety veršoval zapomenutý básník Viktor Dyk: „*Žel, to jsem viděl, co lidé láskou zvou: smrtelný zápas egoismů dvou, jež nepřejí si více ani mň, než: Můj bud! Má bud! Ne-li, tedy zhyň!*“

Takové sobectví je výprodejem nekvalitních ideálů. Četli jsme, že někdo tvrdí: „**Já miluji Boha,“ a přitom** myslí jen na sebe a **nenávidí svého bratra či sestru**, no je to obyčejný lhář, odpovídá apoštol Jan a pokračuje s jasnou logikou. To dojde snad každému: „**Kdo nemiluje svého bratra nebo sestru, které vidí, nemůže přece milovat Boha, kterého nevidí.**“ A aby bylo jasno, shrne to apoštol Jan podobně jako Ježíš: „**A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra a sestru.**“

A do tohoto chaosu, ve kterém je třeba mluvit tak otevřeně a názorně, si tu vy dva před námi veršujete a tvrdíte: „**Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.**“ (4:16)

1. Říkáte tím, že na nás lidech Bohu velice záleží. Je to bez diskuse. Z podstaty **Bůh je láska!** Slýchám: Jak může Bůh dopustit to a nebo ono. Jak se může dívat na utrpení, na těžkosti života, bídu a hlad. Ano, to vše na tomto světě máme, ale kdyby nebyl Bůh tou láskou, bylo by to k nepřežití.

A protože tady máme dva odvážlivce, kteří chtějí začít žít společně - jasně říkám, že také za jejich manželstvím stojí Pán Bůh. A tak to není jen smlouva dvou křehkých lidí, neslibují si jen oni dva. Je to vždycky smlouva, v níž hraje velkou roli autor manželství, sám Pán Bůh. Ať přijde cokoliv, je s vámi Bůh svou láskou. Manželství je ambiciózní a velký projekt. Má větší cenu, než mise na Mars, než všechny poklady miliardářů, bank a nebo států ve zlatě, větší cenu než pomyslná cena zelené Amazonie či jiných míst na této Zemi. Manželství nemá srovnání.

Jen uvažte: Ten pár, ta vyváženost i ty protivy. To, jak k sobě oba patří a zároveň, jak jsou jiní. Sám autor manželství, náš Bůh, nechá své služebníky mluvit o svém vynálezu manželství

velkými slovy: Ježíš Kristus ženich a církve, to je nevěsta. Ano, tak mluví Ježíš a také jeho apoštolé. Celkem shodně nazývají svatbou vyvrcholení celých dějin tohoto světa. Někdo mluví o katastrofě, on mluví o svatbě!

2. Protože kdekdo dává k manželství dodatečné podmínky, požaduje věno či se dokonce církve všelijak plete těm dvěma do domácnosti, píše apoštol Jan celkem jednoduchou rovnicí: „**Kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.**“ Nemůžete se splést a nenechte se nikým plést. Lidé rádi řeční jak o Bohu, tak o lásce. Vymýšlejí nové důrazy, věrouky, náboženské techniky. A občas si za to ještě nechají platit. Všechny ty chytré řeči nechte plavat. Má to jasnou souvislost. Budete-li milovat jeden druhého, budete v Bohu a Bůh bude ve vás. Na to nepotřebujete žádné chytré sítě pět, šest či deset G. Toto matematicky jasné spojení platí. Přijel jsem z kostela se dvěma kruhy: Ta slova jsou jako **v jednom kruhu** provázána: „**Kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.**“ Není totiž možné rozdělit Boha od lásky.

Míšo a Jendo, my vám v té obhajobě lásky pomůžeme. Spolu s apoštolem Janem, jehož slova máme před sebou, jsme se přestali bát a hájíme lásku vlastními zkušenostmi. „**A my jsme spatřili a dosvědčujeme, že Otec poslal Syna, aby byl Spasitelem světa.**“ To si může dovolit říci Jan, který Pána Ježíše viděl na vlastní oči. My jsme toho ale viděli už tolik, že to s bází tvrdíme spolu s ním. Životní kolotoč už nás tolikrát dostal na kolena a nám nezbylo nic jiného, než se dovolávat té Boží lásky. Vyznáváme že platí ten **druhý uzavřený okruh**, ta druhá matematická rovnice: „**Kdo vyzná, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu.**“ Nejsme žádní hrdinové, ale tváří v tvář všem věcem, kterými procházíme vyznáváme: „**Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni.**“